

CKoster, gehouden te Lansingerland, 19.12.2021

Psalm 115: 6 en 7
Lezen Genesis 17: 1- 27
Psalm 22: 2, 4 en 14
Tekst **HC Zondag 27**
Psalm 105: 4 en 5
Psalm 22: 10
Psalm 78: 2

Geliefde gemeente van de Heere Jezus Christus,

We spreken vanmiddag over de kinderdoop.
Wij, hier in de kerk dopen volwassenen die op latere leeftijd tot geloof komen.
En we dopen ook kinderen, kinderen van gelovige ouders.

Waarom is de kinderdoop nu zo'n rijk geschenk? Wat maakt de kinderdoop zo bijzonder.
Is dat vooral mooi als je kind bent, als je jonger bent? En dat als je eenmaal bijvoorbeeld 18 geworden bent, dat het dan niet zo veel meer uitmaakt of je nou wel of niet als kind gedoopt bent, of als volwassene gedoopt.

Is het verschil, zit dat vooral in de kinderen en niet voor de volwassenen, of je wel niet de kinderdoop hebt als kerk?
Soms kan je dat zomaar denken, wel of niet kinderen dopen, dat is vooral verschil voor het kind zelf.

En in andere gemeenten, bijvoorbeeld de evangelische gemeente dopen ze geen kinderen, dat is voor het kind dan verschillend, maar voor de rest maakt het niet zoveel uit, kan je denken.
Het komt tenslotte toch op hetzelfde neer, je moet een geloofskeuze maken, en als je dat doet, je in geloof kiest voor de Heere dan hoor je bij God.

Broeders en zusters, ik wil vanmiddag aan u laten zien dat dat toch niet zo is.
De kinderdoop is een rijke zegen voor jong én oud.
Voor kinderen, voor tieners, maar ook voor volwassenen en ouderen.

Dat je als kind mag weten van jongs af aan, ik hoor bij de Heere. Maar zelfs tot op hoge leeftijd bijvoorbeeld als je dement wordt.
Dat een demente oudere zelf geen teken van geloof meer laat zien, maar dat je dan toch mag weten, mag vertrouwen, deze oudere heeft tijdens zijn leven niet met het verbond gebroken, en het verbond gaat dan met hem of haar mee, ook op hoge leeftijd, ook als daar dementie is, ook als de oudere zelf niet meer kan spreken en kan denken, dan tóch mag je weten, nee, maar, de Heere heeft gesproken in de doop. Van de wieg tot het graf.

De rijkdom van de doop, de rijkdom van Gods beloften gaan met je mee.
Dat is wat we vanmiddag mogen zien in Zondag 27.

Het thema van de preek is:

Oók onze kinderen ontvangen de doop als teken van het verbond

1) God openbaart de kinderdoop in Zijn Woord

2) God geeft de kinderdoop als rijk geschenk in ons leven

Waarom dopen wij óók kinderen?

Dat is een vraag die je vandaag de dag best wel vaak hoort. In heel veel kerken hebben ze namelijk geen kinderdoop.

In evangelische gemeenten, baptisten, pinkstergemeente of losse kerkelijke groeperingen. Die zeggen, 'de kinderdoop staat niet in de Bijbel, kinderen kunnen niet geloven en je moet per slot van rekening je eigen keuze maken voor de Heere. De Bijbel zegt, eerst geloof dan de doop, dan zal je gered worden'.

De Heidelbergse Catechismus zegt heel iets anders. Meteen in de eerste zin van Zondag 27, vraag en antwoord 74 staat; kinderen horen bij het verbond, en bij Gods gemeente.

En naar welke tekst verwijst de Catechismus dan? U kunt het lezen, nummertje 1 verwijst naar Genesis 17, dat is ook de tekst die wij vanmiddag gelezen hebben.

En dat de Catechismus verwijst naar Genesis 17 is niet raar. Want, wat bij Abraham gebeurt, in het Oude Testament, eeuwen geleden, dat is zó bepalend voor hoe God met Zijn volk omgaat.

Dat is niet alleen maar een gesprek tussen Abraham en de Heere God, iets van toen en daar, waar wij niks mee te maken hebben.

Nee, de Heere laat zien hoe Hij met ons mensen omgaat.

De Heere laat zien hoe de grondstructuren van het verbond, van de omgang tussen God en mens, hoe Hij dat bepaalt.

Dus hoe de Heere met Abraham omgaat, daaruit leren wij, hoe God ook met ons omgaat.

Laten we kijken naar Abraham.

Genesis 12 wordt hij geroepen uit Ur der Chaldeeën, uit het heidendom. De Heere riep hem. Abraham geloofde en vertrouwde de Heere en hij maakte die reis van het geloof. Naar het beloofde land, Kanaän.

In Genesis 15 sluit de Heere dan Zijn verbond met Abraham.

Genesis 17, wat we gelezen hebben, bevestigt de Heere dat verbond.

De Heere laat dan zien, het verbond, de relatie tussen God en mens, dat begint bij wie? Bij God!

Het verbond komt tot stand doordat de Heere begint, Hij roept en Hij sluit dat verbond.

Zie je meteen in vers 1, de Heere verschijnt, Hij openbaart Zich aan Abraham, en Hij zegt, Ik ben God de Almachtige, die alles regeert, die alles in Zijn macht heeft, voor wie niets te wonderlijk is.

De Heere begint, Hij neemt het initiatief en Hij onderstreept Zijn macht en Zijn initiatief in de eerste 8 verzen.

Moet u maar eens op letten als we dat doornemen, vers 1 tot 8, dat de Heere 7 keer zegt, **Ik zal**.

Eigenlijk hetzelfde wat we vorige week gezien hebben in de Catechismus bij de eerste zondag over de doop. Die tekst uit Ezechiël, dat de Heere zegt, **Ik zal, Ik grijp in, Ik werk verlossend**.

Hij overlegt niet met Abraham, wat zullen we?

Nee, **Ik zal**.

De Heere begint.

Kijkt u maar, vers 2. Dan zegt de Heere tegen Abraham, **Ik zal Mijn verbond sluiten**, het is de Heere Die dat bepaald.

Vers 5, **Ik zal u een vader van menigte van volken maken**.

Vers 6, **Ik zal u uitermate vruchtbaar maken**.

Vers 7 opnieuw, **Ik zal Mijn verbond maken tussen Mij en u en uw nageslacht**.

Vers 8, **Ik zal aan u en uw nageslacht het land geven**.

Vers 8 nog een keer, **Ik zal hun tot een God zijn**.

Ziet u, de volle nadruk ligt op **God, Hij** grijpt in, **Hij** spreekt, **Hij** handelt en Hij zegt, Ik zal dat doen, Ik geef je dat, Mijn belofte gaat met je mee.

De Heere trekt Abraham uit het heidendom, trekt hem als het ware in Gods koninkrijk, onder Gods heerlijke machtsgebied, en daarmee redt Hij Abraham.

Dat is een actie van God, **Hij** handelt!

Dat is zo heerlijk aan het verbond, de Heere grijpt in.

Stel nu dat de Heere dat niet deed, stel nu dat de Heere Abraham niet had gegrepen en geroepen, en niet had gezegd, Ik sluit Mijn verbond met u, zou er dan ooit een verbond tot stand gekomen zijn? Zou Abraham dan gered zijn?

Nee, dan zou hij met de heidenen ten onder gaan in Ur der Chaldeeën.

En laten we vanmiddag meteen ook onszelf daarbij betrekken.

Als de Heere niet steeds richting ons komt, dan zouden toch ook wij ten ondergaan in onze zonden.

Maar de Heere Hij grijpt in. Hij trekt ons mensen uit de duisternis naar Zijn licht. Hijzelf kiest ervoor om Zijn verbond te sluiten en Zijn genade te beloven en Zijn genade uit te delen.

De Heere roept Abraham, Hij roept ons en dat is zo machtig en genadig!

Nu laat de Heere meteen in Genesis 17 ook zien dat Hij niet alleen ons roept, dat Hij niet alleen Abraham roept, maar óók de kinderen.

Kijk maar, het heerlijke verbond mag Abraham ontvangen, hij mag leven met de Heere. maar meteen valt op, de Heere maakt het verbond met Abraham, maar niet met Abraham alleen, vers 7. Ook met zijn nageslacht.

Ik zal Mijn verbond maken tussen Mij en u, en uw nageslacht na u, al hun generaties door, tot een eeuwig verbond.

Met welk doel, zegt Hij erbij, om voor u tot een God te zijn. En voor uw nageslacht na u. Een hele bekende tekst Genesis 17:7.

Wat nou zo mooi is, opnieuw, het is de Heere die dit besluit.

De Heere gaat niet in overleg met onze kinderen om te vragen, willen jullie wel bij God horen? Zou je dat fijn vinden om een verbond met de Heere te hebben?

Nee, de Heere zegt gewoon, je hoort erbij, je bent van Mij.
Ik ben jouw God, en jij bent Mijn kind, vanaf het eerste begin.
Vanaf het allereerste begin spreekt de Heere, je bent van Mij.

Abraham, die vader mag zijn van de gelovigen, niet alleen de leider.
Kijk, bij een leider moet je zeggen, daar moet je voor kiezen, ervoor kiezen of je bij die leider hoort of niet.
De Heere zegt, Abraham is een vader, en je bent zijn kind, of je dat nu wilt of niet.
Je hoort bij hem, in het verbond begrepen.
Abraham én zijn kinderen vallen onder datzelfde verbond met God. Dus ook Ismaël hoort erbij, kind van God.
En Izak die later geboren wordt, hoort bij God.
Of nu later blijkt dat ze dat willen, ja of nee, de Heere zegt, je hoort bij Mij.

Daar komt dan bij, de besnijdenis, vers 9-14 spreekt de Heere daarover.
Als je bij het verbond hoort, Abraham, Ismaël, Izak, dan moet je ook besneden zijn, dat is een teken van het verbond, een zichtbaar kenmerk dat je bij God in dat verbond hoort.
Dus die eenzijdige toezegging van God, wordt bij Abraham en zijn zonen en zijn slaven in hun lijf gekerfd.
Abraham en zijn zonen en zijn slaven, in hun lichaam dragen ze het teken zichtbaar bij zich, onuitwisbaar.
En dat teken zegt één ding; God heeft met mij een verbond gesloten.

En ook die besnijdenis is geen keuze.
Abraham kan er niet voor kiezen, wij als ouders kunnen daar niet voor kiezen, als kerk kunnen we er niet voor kiezen.
Nee, de Heere zegt, zo wil Ik het hebben.

Een verbondskind moest toen, besneden worden, anders verbreek je het verbond.
En de Heere die liet daarin echt zien, dat verbond, als je mag horen bij God, dat is echt het leven.
Als je leeft in het verbond met de Heere, dan ontvang je daarin het echte leven.
Buiten dat verbond, zonder God, is er geen leven.

Verderop in de geschiedenis kun je dat heel duidelijk zien, Jozua 5, als Israël het beloofde land ingaat, mogen ze alleen in het beloofde land leven met God, als ze allemaal besneden zijn.
Ze moeten stoppen, eerst de besnijdenis aan alle mannen, en dan pas mogen ze het beloofde land in. Zonder besnijdenis kunnen ze niet leven in het beloofde land.

En later ontstond het gebruik dat je pas een naam kreeg als kindje, op de achtste dag. Op de dag dat je besneden werd.
Daaraan zie je eigenlijk hetzelfde, je bent pas iemand als je dat verbondsteken ontvangt. Daarvoor heb je nog geen naam gekregen, had je eigenlijk nog geen werkelijk bestaan, geen werkelijk leven.
Het echte leven, een echte naam heb je pas als je leeft in verbondenheid met God.

En die omgang met God en Abraham, ik zei het al, dat is vandaag eigenlijk niet wezenlijk anders.

In het Nieuwe Testament gaat dat verbond tussen God en mensen gaat verder. Het is wel anders, het is rijker. Maar het is niet werkelijk verschillend van het Oude Testament.

Het verbond van God en mens heeft ook vandaag een teken.

Niet de besnijdenis, de Catechismus zegt, in plaats van de besnijdenis is de doop gekomen.

In het Nieuwe Testament zie je precies hetzelfde, die kinderen horen erbij.

De Heere Jezus Christus heeft de kinderen de handen opgelegd en gezegend.

Zelfs de zuigelingen, echt jonge kinderen, de baby's, Lucas 18:15-17.

Ze horen erbij, ze kunnen zelf niet kiezen, ze krijgen de vrije toegang tot de zegen en de genade van de Here Jezus.

Verhinder ze niet, zegt de Here Jezus.

En om niet meer te noemen, denk aan Handelingen 2, de bekende toespraak van Petrus, dan citeert hij precies Genesis 17: 7, want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die veraf zijn, zovelen als de Heere onze God ertoe roepen zal.

Daar zegt Petrus dat tegen de joden, het verbondsvolk.

En ook voor hun kinderen, zij mogen die belofte van de Heilige Geest ontvangen op die pinksterdag.

Heel het heil van God mogen zij ontvangen.

En niet alleen zij, maar ook die veraf zijn zegt Petrus.

Dat is zo mooi, in Efeze 2 wordt hetzelfde woord 'veraf' dan gebruikt voor de heidenen, de joden en heidenen, zij die veraf zijn, zijn ook opgenomen in dat verbond.

Als je veraf staat bij God, en je gelooft in Jezus Christus, dan mag je er helemaal bij horen.

Ook heidenen die tot geloof komen in Jezus Christus, horen bij God. En dan ook hun kinderen.

Je ziet het gebeuren in het Nieuwe Testament, kinderen die zijn Heilig, worden ze genoemd door Paulus, apart gezet.

En als mensen tot bekering komen dan worden zij gedoopt, met hun huis, staat er bij. Net als Abraham, hij werd besneden en heel zijn huis.

Gemeente, er valt meer over te zeggen, maar dit zijn de Bijbelse lijnen die we nu hebben gezien.

We hebben niet alleen de doop van volwassenen, maar ook de kinderdoop.

En je proeft aan alles, als je de kinderdoop afwijst, als je bewust zegt, "ik doop mijn kinderen niet", dan doe je aan Gods genade echt tekort.

Want wat doe je dan? Dan leg je alle nadruk op je eigen keuze.

Terwijl de Heere zo duidelijk in Genesis 17 zegt; **Ik** zal, en **Ik** grijp in, en **Ik** handel.

In onze tijd is dat zo verleidelijk, dat je alle nadruk legt op je eigen keuzes en je eigen verantwoordelijkheid.

En uiteraard, zeker, wij moeten in het geloof keuzes maken, de Heere vraagt van ons om Hem te dienen.

Maar als je de Bijbel open doet, dan zie je vooral en bovenal, dat God eerst spreekt, en dat Hij naar ons toe komt met Zijn genade en dat wij dan in verwonderde dankbaarheid mogen opmerken, Heere, U heeft mij lief, en daarom heb ik U lief gekregen.

Dat is zo belangrijk om dat vast te houden, die heerlijkheid van Gods werk in ons leven, wat juist zo treffend zichtbaar wordt in het dopen van kinderen van gelovigen ouders. De Heere wacht niet op een antwoord, Hij komt naar hen toe en zegt, je hoort bij Mij.

2)Gaan we naar het tweede gedeelte, wat betekent dat nou voor ons leven, **het rijke geschenk in ons leven van de kinderdoop**.

Wat is daar nu zo rijk aan?

Waarom is het nou zo mooi voor ons vandaag om de kinderdoop te hebben?

Als gelovige ouders een kind mogen krijgen, dan ontvangen zij geen gelovig kind. Doopsformulier, kind wordt in zonde ontvangen en geboren.

En het is nodig dat het kind opnieuw geboren wordt.

Maar toch, het kind wat je mag ontvangen is geen heiden.

Dat kind is geen heiden, het staat niet buiten. Het staat niet buiten God, het staat niet buiten Gods verbondskring, het staat niet buiten Gods genade.

Nee, integendeel het is opgenomen door God.

Jongens en meisjes, zijn jullie gedoopt? Ben je gedoopt?

Ik denk dat de meesten van jullie gedoopt zijn, hier voorin de kerk, dit doopvont, water op je voorhoofd.

De Heere zegt dan tegen jullie, hoe oud of jong je ook bent, "je bent van Mij! Ik wil je God zijn, je Vader in de hemel en je mag Mijn kind zijn", dat zegt de Heere tegen je. Je hoort bij God, je ontvangt Gods beloften, je ontvangt Gods zegen.

Jullie ouders hebben een doopkaart ontvang, heb je die wel eens gezien, je doopkaart? Wel eens mooi om die te pakken en te lezen wat er op staat.

Mooi om die op te hangen in je slaapkamer bijvoorbeeld. Elke ochtend als je wakker wordt, of 's avonds als je naar bed gaat, dat je die doopkaart dan ziet, en dat je dan herinnert aan de doop.

Dat je weet, ik ben gedoopt, de Heere heeft tegen mij gezegd ik hoor bij God, ik mag Zijn kind zijn. Dat mag je weten, aan vasthouden.

Die doop is onuitwisbaar, kan niet verdwijnen, die gaat met je mee ook als je tiener wordt, als je ouder wordt. Als je naar de middelbare school gaat.

Dan kan er heel wat gebeuren in je leven, heel wat veranderen ook in je leven.

Kan je je soms heel onzeker voelen, en afvragen, wie ben ik eigenlijk?

Doe ik er wel toe, is mijn uiterlijk wel goed genoeg?

Je kan je afgewezen voelen door anderen, je kan je schamen.

Maar ook dan, is de doop zo mooi!

Want de Heere zegt ook tegen jou als je tiener bent, "je hoort bij Mij".

De Heere zei dat al tegen je toen je een klein baby'tje was.
En dan mag je weten, als baby'tje was je ook onwaardig in jezelf.
Een zondig klein kindje, net als wij allemaal.
En toch zei de Heere tegen je, "Ik heb je lief en Ik wil bij je horen".

Dat is nu niet anders. Ook nu zijn wij het niet waard in onszelf. Wij zijn zondige mensen.

En toch zegt de Heere tegen ons, je mag bij Mij horen, hoef je niet aan te twijfelen, Zijn belofte staat. Hij laat het zien in het teken en zegel van het doop.
Net als de besnijdenis, Mijn belofte is vast en zeker, twijfel daar niet aan.
Mag je aan vasthouden, mag je troost uit putten.

Dat is niet alleen als je tiener bent, maar dat is ook als je volwassen wordt.
Of je nu op volwassen leeftijd gedoopt bent, of dat je als kind gedoopt bent, dat maakt niet uit, net als bij Abraham.
Diezelfde geweldige kracht van Gods genade die is ook dan in je leven aanwezig, de Heere is altijd als eerste die je roept en Hij spreekt.

Als kind als je gedoopt bent, of als je als volwassene gedoopt bent, het is de Heere die je in je nekvel heeft gegrepen. Het Evangelie op je levenspad heeft gebracht.
Het is de Heere die je hart heeft geopend, die je nieuwsgierig maakt naar het Evangelie, om te ontdekken wie de Here Jezus is.
Het is de Heere die dat verlangen in je hart plantte, om Hem te kennen en te dienen.
Ook als volwassene mag je je vastklampen aan je doop.
Mag je weten, de Heere, Hij geeft Zijn belofte, en Hij gaat met mij mee.

De genade van de kinderdoop is zo rijk.
Zelfs als je nog niet gedoopt bent.
Misschien zijn er vanmiddag ook onder ons, die niet gedoopt zijn, die meekijkt of meeluistert, ook dán heeft de doop rijke betekenis.

Denkt u maar aan Abraham.
De Heere kwam tot hem met Zijn Woord, toen was Abraham nog niet besneden.
Waar begon het mee?
Met Gods roepstem, de Heere sprak tot Abraham en dat Woord van God landde in zijn hart.
En daarop zei Abraham gelovig 'ja'. En toen was hij welkom in dat verbond.

Dat is ook vandaag. Het onderwijs van God geeft geloof in je hart, door de Geest.
Dan kom je tot bekering, en dan mag je komen tot de belijdenis van je geloof, en mag je de doop ontvangen.
De kracht van de doop zit niet in het water.
De kracht van de doop zit in die verbondsbeloften van God, die elke zondag in de preek weer klinken.
Die verbondsbeloften die zijn zo vast en zeker, voor ieder die het hoort, ook vanmiddag. Hoef je niet aan te twijfelen, Gods beloften staan.
Hij wil je zonden vergeven, eenieder die gelovig tot Hem komt, die ontmoet een genadig God die je wil ontvangen, bij wie je welkom bent.

Dat is zo troostvol.

Ook als je afdwaalt van Gods verbond, als je God of de kerk vaarwel hebt gezegd. Of misschien niet God en de kerk vaarwel hebt gezegd, maar dat je in je leven keuzes hebt gemaakt, dat je in je leven wegen hebt bewandeld, of dingen hebt gedaan waarvan je weet dat past echt niet bij iemand die gedoopt is. Ook dan hoef je niet aan Gods genade te wanhopen. De doop staat. Gods beloften staan!

En natuurlijk, dan moet je niet blijven leven in je zonden, moet je je bekeren. Dan mag je zeker weten, God wil mij vergeven, Hij is genadig, heeft Hij zelf gezegd. Kijk maar naar de doop.

En zelfs, wat ik al noemde in de inleiding, tot hoge ouderdom. Als er geen teken van geloof meer aanwezig is in je leven, omdat je vergaand dementerend bent geworden, als het verstand is afgenomen, als de geest troebel is geworden. Dan toch gaat dat verbond van God met je mee. Als je niet met God gebroken hebt, gaat God zelf met je mee, ook in die laatste periode van je leven. En dan zegt de Heere, jij kan niet meer spreken maar **Ik** heb gesproken, en dat is genoeg.

Broeders en zusters, nu moet ik daar natuurlijk wel nog iets bij zeggen. Want betekent dit nou dat iedereen die gedoopt is gered wordt? Betekent dit nou dat je zo snel mogelijk en zo veel mogelijk mensen moet dopen, want als je nou eenmaal gedoopt bent dan word je zalig?

U zult begrijpen, dat is de bedoeling volstrekt niet. Dat maken sommige mensen er wel van, dat bij gereformeerden het genoeg is om gedoopt te worden, maar dat is echt een karikatuur, een misverstand.

En het is ook belangrijk om dat tegen onszelf te zeggen. De doop, en het doopteken op je voorhoofd is een rijke zegen, zeker. Maar tegelijk, de doop geeft een enorme opdracht. De doop geeft een levensgrote taak. Want de doop, heeft alles te maken met persoonlijk geloof. De doop kan en wil niet zonder dat persoonlijke geloof blijven. Persoonlijk geloof, van u, van jou, van mij.

Ook dat was bij Abraham al zo, de Heere zei, "wandel voor Mijn aangezicht en wees oprecht". De Heere vroeg gehoorzaamheid van Abraham, en Abraham deed dat ook. Hij gehoorzaamde en ging uit Ur der Chaldeeën en hij volgde de Heere, hij vertrouwde op God. Hij luisterde naar de Heere, hij besneed ook zijn kinderen zoals de Heere hem bevolen had.

In het Oude Testament zie dat overal, klip en klaar, de besnijdenis alleen is niet genoeg. Israël ging met de besnijdenis ten onder, waarom? Omdat hun hart niet besneden was zeggen de profeten. Ze waren wel besneden in hun lichaam, maar ze leefden zonder God, in ongeloof, in ontrouw, in ongehoorzaamheid.

Dan straft de Heere!

Je kan wel besneden zijn, je kan wel gedoopt zijn, maar als je breekt met Mij en Mijn Woord dan oordeel Ik je.

Zo ook in het Nieuwe Testament, ook vandaag.

De doop roept om het geloof.

De doop zoekt in je leven het geloof.

Petrus riep op, "bekeer u, laat u dopen tot vergeving van zonden".

Een gelovig antwoord op de belofte die in de doop zichtbaar worden.

Ook vandaag.

De kinderdoop wordt bediend te midden van een gelovige gemeente.

Bij gelovige ouders, die de taak hebben hun kinderen te onderwijzen.

De doop vraagt om catechisatie, dat de jongeren, de kinderen onderwezen worden. En dat ze uiteindelijk, als de Heere dat geeft, komen tot het antwoord op hun doop voorin de kerk, hun jawoord, belijdenis doen.

Dat je niet alleen gedoopt bent, maar dat je ook je jawoord geeft, dat je ook publiek zegt, "ja, ik wil bij de Heere horen. Ja, ik hou mij vast aan mijn doopsbelofte.

Ja, ik vertrouw de Heere en ik heb Hem lief".

Dat verlangt de Heere van jullie, dat je jawoord geeft, je antwoord geeft op je doop.

En als je je dan afvraagt, maar kan ik dat wel, en mag ik dat wel?

Onderzoek jezelf dan maar.

Niet of je zonder zonde bent. En ook niet of je zelf wel genoeg waard bent in de ogen van God.

Maar stel jezelf die vraag, heb ik de Heere lief? Wil ik de Heere vertrouwen? Wil ik de Here Jezus volgen in mijn leven?

Als je dat merkt, dat verlangen opmerkt in je hart, zal je ongetwijfeld ook merken, ik schiet tekort. Ik wil de Here Jezus volgen, maar ik struikel dagelijks.

Hou je dan maar vast aan de doop, dan mag je weten, de Heere geeft rijke beloften. Hij belooft zelfs de Heilige Geest, de Geest die in mij wil komen werken om mij het geloof te geven, en mijn leven te heiligen en te doen groeien tot eer van God.

Houd je maar vast aan die belofte!

Ik kan niet geloven, maar de Heere wil mij het geloof geven.

En zo mag je met vallen en opstaan de Heere dienen, onderweg richting de belijdenis van je geloof.

Maar daar stopt het niet, gaat het gewoon verder, onderweg in het leven met de Heere. Dag bij dag.

Bij God heb je altijd vaste grond onder je voeten.

Kijk maar naar de doop, dat water heeft gestroomd op je voorhoofd, korter of langer geleden. De beloften van God hebben geklonken, toen bij je doop en vandaag opnieuw.

De beloften van God staat, Hij wil uw en jouw God zijn, door Jezus Christus. En je mag Zijn kind zijn.

Geloof u dat broeders en zusters?

Als u dat gelooft, dan ben je gered.

AMEN